

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16894/2023
08.10.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Маје Чогурић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је старатељ ББ, чији је пуномоћник Виолета Кочић – Митачек, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., коју заступа Јелена Илић Затезало, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4815/22 од 06.03.2023. године, у седници одржаној 08.10.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4815/22 од 06.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4815/22 од 06.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 6968/21 од 16.06.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је ништав и да не производи правно дејство Уговор о купопродаји непокретности – двособног стана број ... са припадајућим подрумом, површине 51 м², који се налази на другом спрату стамбене зграде у Београду, ..., закључен између тужиље АА као продавца и тужене ВВ као купца, оверен пред Првим општинским судом у Београду под I/1 Ов број 19750/08 од 18.12.2008. године, што је тужена дужна признати. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 161.300,00 динара, са законском затезном каматом почев од 16. дана од дана пријема писменог отправка пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4815/22 од 06.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке и делу става другог изреке којим је обавезана тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 161.300,00 динара. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима садржано у преосталом делу става другог изреке првостепене пресуде, којим је тужена обавезана да тужиљи исплати законску затезну камату на износ трошкова парничног поступка од 16. дана од дана пријема писменог отправка пресуде до коначне исплате. Ставом

трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 16.500,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом два да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП. Образложење побијаних пресуда за одлуку о усвајању тужбеног захтева у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из члана 56. став 1., 103. и 109. Закона о облигационим односима (када је реч о постојању пословне способности за закључење уговора о купопродаји), па није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе јер је у побијаним пресудама одлучено сагласно пракси Врховног суда, а питање ништавости уговора о купопродаји представља чињенично стање сваког конкретног спора. С тим у вези, битна повреда на коју ревидент у посебној ревизији указује, такође није од утицаја, јер није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за утврђење ништавости је поднета 03.06.2009. године, а у тужби је као вредност предмета спора наведен износ 501.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овој правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, а вредност предмета спора је испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије, односно испод динарске

противвредности од 40.000 евра, то ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић